

Sygn. akt II S 467/19

POSTANOWIENIE

Dnia 2 grudnia 2019 r.

Sąd Okręgowy w Krakowie II Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia Katarzyna Biernat - Jarek
Sędziowie:	Krystyna Dobrowolska Beata Tabaka

po rozpoznaniu w dniu 2 grudnia 2019 r. w Krakowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy ze skargi Ł. A.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania bez nieuzasadnionej zwłoki sprawy w postępowaniu sądowym prowadzonym przez Sąd Rejonowy dla Krakowa - Krowodrzy w Krakowie pod sygn. I Nc 9304/17/K

postanawia:

1. odrzucić skargę w części w jakiej zarzuca przewlekłość postępowania w toku sprawy , jaka toczyła się przed Sądem Rejonowym dla Krakowa - Krowodrzy w Krakowie pod sygn. I Nc 9304/17/K;
2. stwierdzić przewlekłość postępowania w zakresie nadania klauzuli wykonalności orzeczeniu wydanym w sprawie jaka toczyła się przed Sądem Rejonowym dla Krakowa - Krowodrzy w Krakowie pod sygn. I Nc 9304/17/K;
3. przyznać skarżącemu Ł. A. od Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego dla Krakowa - Krowodrzy w Krakowie sumę pieniężną w kwocie 2.000 zł (dwa tysiące złotych), a dalej idący wniosek oddalić;
4. zasądzić od Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego dla Krakowa - Krowodrzy w Krakowie na rzecz skarżącego Ł. A. kwotę 240 zł (dwieście czterdzieści złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania;
5. zwrócić skarżącemu kwotę 200 zł (dwieście złotych) uiszczoną tytułem opłaty od skargi.

SSO Krystyna Dobrowolska SSO Katarzyna Biernat - Jarek SSO Beata Tabaka

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 19 września 2019 r. skarżący Ł. A. wniósł skargę o naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu sądowym prowadzonym przez Sąd Rejonowy dla Krakowa - Krowodrzy w Krakowie oznaczonej sygn. akt I Nc 9304/17/K. Skarżący wniósł o uwzględnienie skargi, stwierdzenie, że w postępowaniu przed Sądem Rejonowym dla Krakowa - Krowodrzy w Krakowie, Wydział I Cywilny nastąpiła przewlekłość postępowania, zobowiązanie powyższego Sądu, do rozpoznania wniosku z dnia 25 stycznia 2019 roku, w terminie 7 dni od daty rozpoznania niniejszej skargi, a także przyznanie od Skarbu Państwa kwoty 4.000,00 zł na jego rzecz.

Na poparcie swojego stanowiska skarżący podniósł, że dnia 4 grudnia 2017 roku skierował do Sądu Rejonowego dla Krakowa - Krowodrzy w Krakowie pozew, w którym wniósł o zasądzenie od kwoty 4.594,00 zł. Dnia 6 lipca 2018 roku Sąd wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym. Ponieważ uczestniczka nie wniosła sprzeciwu, nakaz zapłaty uprawomocnił się. W związku z powyższym, dnia 25 stycznia 2019 roku, skarżący skierował do Sądu wniosek o nadanie klauzuli wykonalności ww. nakazowi zapłaty. Mimo iż, w toku postępowania przed Sądem nie są już podejmowane żadne czynności, które uniemożliwiłyby nadanie klauzuli wykonalności, do dnia niniejszej skargi (tj. 19 września 2019 r.), wniosek z dnia 25 stycznia 2019 roku nie został rozpoznany. Ponadto skarżący wyjaśnił, iż postępowanie w powyższej sprawie od samego początku, to jest od 2017 roku, było prowadzone opieszale i w sposób odbiegający od standardów zapewniających rozpoznanie sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki. Od skierowania pozwu do Sądu do dnia wydania nakazu zapłaty upłynęło 6 miesięcy. Natomiast od dnia złożenia wniosku o nadanie klauzuli wykonalności do dnia niniejszej skargi upłynęło już prawie 9 miesięcy. W okresie od dnia 25 stycznia 2019 roku do dnia niniejszej skargi, Sąd nie podjął żadnej czynności w sprawie. Sytuacji nie zmieniło również skierowanie wniosku o przyspieszenie rozpoznania wniosku o nadanie klauzuli wykonalności.

W odpowiedzi na skargę Skarb Państwa - Prezes Sądu Rejonowego dla Krakowa- Krowodrzy w Krakowie wskazał, że nie jest możliwe przedstawienie argumentów przemawiających przeciwko uwzględnieniu skargi. Jednocześnie podniósł, iż kwota jakiej przyznania domaga się skarżący jest oczywiście zawyżona, bowiem wartość przedmiotu sporu wynosi 4594 zł.

Sąd Okręgowy ustalił:

Dnia 3 grudnia 2017 r. został złożony przez skarżącego Ł. A. pozew, który do Sądu Rejonowego dla Krakowa – Krowodrzy w Krakowie wpłynął w dniu 13 grudnia 2017 r. Nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym został wydany w dniu 6 lipca 2018 r. Ekspediowano go do obu stron, przy czym pozwana odebrała go w dniu 5 września 2018 r. i od tego też dnia rozpoczął bieg dwutygodniowy termin na wniesienie sprzeciwu, który upływał w dniu 19 września 2018 r. W określonym terminie pozwana nie wniosła sprzeciwu. W dniu 25 stycznia 2019 r. skarżący złożył wniosek o nadanie klauzuli wykonalności nakazowi zapłaty. Dnia 11 września złożył on wniosek o przyspieszenie rozpoznania sprawy, wobec braku nadania klauzuli. Zarządzeniem z dnia 23 września 2019 r. skarżący został wezwany do uzupełnienia braków formalnych. Braki te zostały uzupełnione pismem z dnia 11 października 2019 r. Sąd nadał klauzulę wykonalności nakazowi zapłaty w dniu 15 września 2019 r.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Skarga w części podlegała odrzuceniu , natomiast w części w jakiej zarzucono uchybienia w zakresie rozpoznania wniosku o nadanie klauzuli wykonalności prawomocnemu orzeczeniu zasługiwała na uwzględnienie.

Skarga została wniesiona w trybie ustawy z dnia 17.06.2004r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. 2004r. Nr 179, poz. 1843 ze zm.)

Przy uwzględnieniu zasady prokonwencyjnej wykładni skarga na przewlekłość postępowania przysługuje w sprawie o nadanie klauzuli wykonalności (art. 781¹ k.p.c. w związku z art. 1 ust. 3 oraz art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki, jednolity tekst Dz.U. z 2016 r., poz. 1259 ze zm.). Taki pogląd wyraził Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 18 stycznia 2017 r. III SPZP 2/16 i pogląd ten Sąd rozpoznający skargę podziela. Jednym z warunków dopuszczalności skargi jest jej wniesienie w toku postępowania, którego przewlekłość dotyczy. Stanowi o tym wprost przepis art. 5 ust. 1 ustawy.

Zważywszy , że jeśli chodzi o etap postępowania od daty wniesienia pozwu do daty wydania nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym i jego doręczenia – czyli do momentu uprawomocnienia się orzeczenia kończącego

sprawę merytorycznie to stwierdzić należy, że skarga jest niedopuszczalna, albowiem dotyczy sprawy prawomocnie zakończonej, dlatego w tym zakresie zarzutów podlegała odrzuceniu. ‘

Odrębnie rzecz się przedstawia, jeśli chodzi o złożony wniosek o nadanie klauzuli wykonalności, który otwiera kolejny etap procedowania w kierunku wszczęcia postępowania egzekucyjnego. Niczym nieuzasadniony jest bowiem okres 10 miesięcy, który upłynął od dnia złożenia wniosku przez skarżącego o nadanie klauzuli wykonalności nakazowi zapłaty, do dnia jej faktycznego nadania, nawet jeśli międzyczasie pojawiła się konieczność ustalenia numeru PESEL pozwanej, bowiem pierwszą czynność podjęto dopiero po 7 miesiącach od daty wpływu wniosku. Okres ten to prawie. Tymczasem, zgodnie z art. 781¹ k.p.c. wniosek o nadanie klauzuli wykonalności sąd rozpoznaje niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 3 dni od dnia jego złożenia. Jest to co prawda termin instrukcyjny, jednak z pewnością biorąc pod uwagę charakter tej czynności, nadanie klauzuli nie powinno zająć Sądowi, aż 10 miesięcy.

Godzi się w tym kontekście podkreślić, że skuteczność i efektywność ochrony sądowej udzielanej w postępowaniu cywilnym wymaga nie tylko tego, by konkretyzacja uprawnień i obowiązków podmiotów prawa w rozstrzygnięciu sądowym była merytorycznie prawidłowa, lecz także tego, by orzeczenie to było wydane możliwie jak najszybciej. Im dłużej bowiem trwa postępowanie, tym niższa jest dla stron (uczestników) realna wartość osiągniętego w nim rezultatu. Zgodnie z art. 6 § 1 k.p.c., sąd zobligowany jest dążyć do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki i powinien aktywnie przeciwdziałać przewlekłości postępowania, a przepis ten z uwagi na umiejscowienie ma też zastosowanie w działaniach podejmowanych na etapie rozpoznawania kwestii wпадkowych czy w postępowaniu egzekucyjnym.

W świetle powyższych uwag objęte w tej części skargą postępowanie trwało niewątpliwie znacznie dłużej, aniżeli powinno w okolicznościach rozpatrywanej w nim sprawy i jako takie dotknięte było przewlekłością w rozumieniu art. 2 powołanej ustawy, której zaistnienie Sąd Okręgowy stwierdził, orzekając jak w punkcie 2. sentencji niniejszego postanowienia na podstawie art. 12 ust. 2 ustawy.

W konsekwencji, na podstawie art. 12 § 4 ustawy, Sąd Okręgowy przyznał skarżącemu od Skarbu Państwa – Prezesa Sądu Rejonowego dla Krakowa – Krowodrzy w Krakowie 2000,00 zł, która to kwota spełni swoje ustawowe zadanie i będzie stanowiła właściwą rekompensatę za naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki, uznając dalej idące żądanie za wygórowane.

Wobec zasadności skargi skarżący mógł również domagać się zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 240 zł, to jest w stawce minimalnej ustalonej stosownie do przedmiotu sprawy w oparciu o § 14 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015 r., poz. 1800 ze zm.), o czym orzeczono w pkt 3. sentencji.

O zwrocie uiszczonej przez skarżącego opłaty od skargi orzeczono w pkt 4. Sentencji stosownie do treści art. 17 ust. 3 ustawy.

SSO Krystyna Dobrowolska SSO Katarzyna Biernat - Jarek SSO Beata Tabaka